

[Ragnhild Andersen.]

resten, de 1 020, var der helbredsmæssige mangler. 22 pct. havde nedsat synsstyrke, 14,8 pct. rygskævhed eller platfodethed. (Munterhed). Ja, rygskævhed er nu ikke nogen god ting at gå ud i produktionen med, såvidt mig bekendt. 6 pct. havde disposition for tuberkulose. Desuden var der andre lidelser. Jeg synes, at det er meget oplysende med hensyn til, hvilke svagheder de unge går ud i livet med, og at det opfordrer den høje rigsdag til at træffe så gode og betryggende foranstaltninger til beskyttelse af de unges helbred, som det overhovedet er muligt. Jeg mener derfor, at man skal se at få ungdomskommissionens forslag om en arbejdsuge på højst 45 timer ind i den nye arbejderbeskyttelseslov. Jeg finder også, at det er urimeligt, at man bibeholder bestemmelsen om, at de unge, der er i lære, ikke alene skal have de otte timers arbejdstid, som er normal arbejdstid for voksne arbejdere, men også have pligt til en halv times oprydning derudover. De unge skal tit på teknisk skole om aftenen, og der bør tages særligt hensyn til dem ud fra den betragtning, at de er i voksenalderen, og ud fra den betragtning, at det ikke alene gavner dem i deres ungdom, men at det gavner alle andre, at der gives mulighed for at skabe en sund og stærk ungdom.

Arbejderbeskyttelsesloven er et stort område at trænge til bunds i, det må jeg give de ærede ordførere ret i. Jeg har gjort nogle bemærkninger vedrørende de områder, hvor der efter mit partis opfattelse er svagheder og mangler, der bør rettes, inden loven vedtages, men jeg tør ikke sige, at jeg er kommet ind på alle de områder, som det kunne være betimeligt at sætte en finger på, for med den tid, vi har haft til rådighed, har det været vanskeligt at tygge alt det materiale igennem, der foreligger. Dette er ikke sagt som nogen bebrejdelse mod den højt-ærede socialminister, fordi han har forelagt lovforslaget. Tværtimod siger jeg ministeren tak, fordi det er kommet frem i denne samling. Det er jo sådan, at denne lov er længselsfuldt ønsket af den arbejdende befolkning til sikring af dens sundhed og velfærd, og jeg er ikke i tvivl om, at mange hjem vil blive forskånet for megen sorg, og at mange store udgifter vil blive sparet i fremtiden, når dette forslag, befriet for sine skønhedsfejl og svagheder, ophøjes til lov.

Funck Jensen: Der er allerede af de ærede foregående ordførere sagt en hel del ting, som jeg kan være enig i, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at sige, at

retsforbundet i princippet er tilhænger af en lovgivning med det formål, som er udtrykt i titlen „Forslag til lov om arbejderbeskyttelse“, selvom vi tror, at mange paragraffer i en sådan lov kunne spares, hvis vi levede under samfundsforhold, der frembød det rette ligevægtsforhold mellem arbejdere og arbejdsgivere, således at arbejdsgiverne simpelthen for at få den nødvendige arbejdskraft var nødt til at yde deres medarbejdere gode og trygge arbejdsforhold.

Jeg har indtryk af, at det foreliggende forslag på en række områder går for vidt, og at det medfører en større administration end nødvendigt for gennemførelsen af lovens hensigt, men herom vil der blive lejlighed til at tale nærmere i et kommende udvalg.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede ordførere for deres bemærkninger vedrørende lovforslaget. Jeg har med stor interesse hørt de forskellige udtalelser og er naturligvis særlig taknemlig for de udtryk for tilslutning til forslaget, der er kommet frem. Der er vist ikke nogen af de ærede ordførere, der venter af mig, at jeg på nuværende tidspunkt skal svare meget omhyggeligt på alle de spørgsmål, der er stillet. Jeg vil dog give de ærede ordførere en forsmag på, hvor omhyggelig jeg så skulle være, ved bare at svare på eet spørgsmål. Både det ærede medlem hr. Boeck-Hansen og det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har talt om de bestemmelser, der er foreslået med hensyn til bagerne, og da der også fra bagerne her i København er fremkommet nogle udtalelser, skal jeg altså bare prøve at svare på dette ene spørgsmål angående bagerne.

Vedrørende arbejdstiden i bagerfaget er det jo således, at efter den gældende lov af 9. juni 1920 må arbejde i brødfabrikker, brød- og kagebagerier samt konditorier ikke finde sted i tiden fra kl. 20 til kl. 4. Undtaget herfra er: 1) Brødfabrikker, der arbejder kontinuerligt med treholdsdrift for såvidt angår fabrikation af rugbrød. 2) Selvstændige næringsdrivendes arbejde i egen virksomhed. 3) Rengørings- og reparationsarbejde. 4) Endvidere kan der 20 gange om året gøres afvigelse fra de almindelige regler.

For at nå frem til mere tilfredsstillende regler blev der i 1932 ført forhandlinger mellem fagets organisationer under ledelse af Direktør Dreyer fra arbejds- og fabriktilsynet. Under disse forhandlinger opnåedes der enighed om et forslag, men dette blev forkastet af svendene og blev kun vedtaget af mestrene med ringe flertal.